

Hoofdstuk 1

Aipotu

Heel lang geleden werd er veel gepraat over een heel bijzonder land waarvan niemand wist waar het lag. Zelfs de slimste professoren kregen het niet voor elkaar het land te vinden. Om die reden was het ook nog nooit iemand gelukt erheen te reizen. Nu moet je weten dat bijna iedereen wel iets wist te vertellen over het land, zoals: dat de zon er 's nachts zou schijnen en de maan overdag. En dat je daar altijd zou mogen luieren zonder dat iemand er iets van zou zeggen. Ook deed het verhaal de ronde dat het eten in dat land veel beter zou smaken dan thuis en dat het al klaar zou staan als je hongerig van school of moe van je werk zou komen. Sommige mensen beweerden dat je daar nooit de tafel zou hoeven afruimen en nooit zou moeten afwassen, want dat zou daar allemaal voor je gedaan worden! Je begrijpt misschien wel dat er veel mensen ontevreden werden over hun eigen leven door al die mooie verhalen. Het vreemde aan dit verhaal is dat het land dat nergens op de wereldkaart stond, wel al een naam had gekregen! De mensen noemden het Aipotu. Ook Mell, de jongen waar dit verhaal over gaat, was vaak ontevreden. Hij klaagde vaak dat hij het eten niet lekker vond en mopperde over van alles en nog wat. Maar op een nacht gebeurde er iets dat zijn leven voorgoed zou veranderen.

Mell lag al een uur in bed, maar hij kon niet slapen. Hij mokte dat hij veel te vroeg naar bed moest en dat het koud was in zijn slaapkamer. In het huis waar hij woonde, stond enkel beneden een houtkachel. Boven was het altijd koud in de winter. Het was er niet alleen koud, maar ook donker. Als Mell licht in zijn kamer wilde, moest hij een olielamp aansteken, want in het huis waar hij woonde was nog geen elektriciteit aangelegd. Zijn ouders hadden hem verboden zelf de lamp aan te steken, dat moest namelijk met lucifers en dat vonden ze te gevaarlijk. Mell was vaak bang. Waarom moet het altijd donker zijn, juist als ik naar bed moet? vroeg hij zich ontevreden af. Hij lag te woelen en het lukte hem echt niet om in slaap te vallen. Plots moest hij denken aan de verhalen die er verteld werden over het land Aipotu. Was het hier 's nachts ook maar licht, dan zou ik niet meer bang zijn en zou ik beter kunnen slapen, dacht Mell. Plots hoorde hij iemand fluisteren: "Kun je de maan niet een keer lenen?"

Mell vond dat best een goed idee. Hij stond op en schuifelde, in het donker, voorzichtig naar het venster. Hij deed het open, plukte de maan uit de hemel en legde haar onder zijn bed. De maan verlichtte de donkere slaapkamer. Mell keek rond. Hij zag niemand. Vreemd, want hij wist zeker dat hij iemand had horen fluisteren. Hij sloot het venster en ging weer in zijn bed liggen. Plots werd hij opgeschrikt door een vreemd geluid. Het klonk alsof er met iets zwaars werd geschoven. Mell keek rond in zijn kamer en riep verbaasd: "Wat is dat? Hoe kan dat nu?"

Hij wreef in zijn ogen, had hij het wel goed gezien? Ja hoor! Er stond een lange tafel naast zijn bed! De tafel was keurig gedekt met prachtig serviesgoed en zilveren bestek. De kristallen glazen schitterden als diamanten in het maanlicht. De porseleinen schalen waren gevuld met allerlei gerechten die hij graag lustte. Hij klapte enthousiast in zijn handen en ging aan tafel zitten. Een deftige ober schepte meteen zijn bord vol. Mell at zo gulzig dat hij zich een paar keer verslikte.

“Zal ik je nog een keer bedienen?” vroeg de ober, toen hij zag dat het bord van Mell al bijna leeg was.

Mell knikte bevestigend naar de ober en liet zijn bord nog een keer volscheppen.

“Rust nu maar goed uit, ik ruim de tafel wel voor je af,” zei de deftige ober vriendelijk toen Mell alles had opgegeten.

Mell bedankte hem, ging in bed liggen en trok zijn deken over zich heen. Wat heerlijk, dit wilde ik altijd al. Het eten smaakte me veel beter en het bed is zachter dan anders, nu kan ik vast heerlijk slapen, dacht hij. Dat viel tegen! Mell kreeg ineens buikpijn en de deken werd zo warm dat hij bijna in paniek raakte. Plots klonk er een harde knal! Mell ging rechtop in bed zitten en keek verbaasd rond in

